

ЧҮЙ ТОПОНИМИЯСЫ ЖАНА УЛУУ ЖИБЕК ЖОЛУ

М.С. ШАМШИЕВА

[E.mail. ksucta@elcat.kg](mailto:ksucta@elcat.kg)

Макалада Чүй топонимиясынын калыптанышы жана Улуу Жибек жолу жөнүндө баяндалат.

В статье рассматривается тема о Великом Шелковом пути и о формировании чуйской топонимии.

In this article is considered the theme about Great Silk way and about formation of the toponymy of the Chui.

Жусуп Баласагын Чүй топонимиясындагы топонимдер тутуму кыргыз тилинин ички мыйзамдары менен башкарыла тургандыгын жана өз алдынча көз карандысыз иерархиясына ээ болгондугун тарыхый жактан так көрсөтөт. Окумуштуу топонимдик системанын борбордук жана перифериясынын пайда болуусу кыргыз тилинин ошол мезгилиндеги ареалдык өзгөрүүлөрүнөн дал келе тургандыгын туура көрсөтөт. Чүй Ордо топоними коомдук, саясий жана лингвистикалык маанидеги аталыш экендиги азыркы Чүй чөлкөмүнүн тарыхый-лингвистикалык калыптанышында, өнөктөш сөздөрүнөн маанилүү жагдай катарында белгилеп кетсек болот.

Негизинен эл оозунда Сары-Өзөн-Чүй деген ат менен калыптанган. Жалпы эле түрк дүйнөсү үчүн бул татаал түзүлүштөгү топоним орду толгус лингвистикалык байлык болуп эсептелет. Ошондой эле аталган топоним кыргыз мамлекеттүүлүгүнүн калыптанышына, басып өткөн жолун камтып, кыргыз элинин жана тилинин өнүгүү этаптарын көрсөтөт.

Чүй топонимиясынын калыптанышын тарыхый жактан үч ажырагыс этапта бөлүштүрүүгө болот:

- 1) Чүй аймагынын географиялык орду жана чыгыштан Тан империясы жана батыш цивилизациясы менен байланыштын жандануусу;
- 2) Жибек жолунун негизги багыттарынын тарыхый жактан аныкталышы жана лингвистикалык байланыштын пайда болуусу;
- 3) Чүй аймагында тилдердин карым катнашы үчүн тарыхый географиялык ареалдын түзүлүшү.

Кыргыз элинин бир тараптан тан империясы менен экинчи тараптан иран тилинде сүйлөгөн элдер менен болгон байланышы тарыхтын алгачкы мезгилдеринде эле башталган. Анткени Тан империясы менен болгон дипломатиялык байланыштарды тастыктаган Кытай падышасынын кыргыздарга жазган каты азыркы күнгө чейин белгилүү.

Кыргыздын чыгаан окумуштуу уулу Б.М. Юнусалиев кыргыздардын тили жана топонимиясы биздин доордун алгачкы кылымдарынан тартып көптөгөн башка түрк тилинде сөйлөгөн элдердин тилдеринде жолукпаган, же болбосо эчак жок болуп кеткен тилдик формаларды, форманттарды сактап келгендигин илимий жактан ишенимдүү тастыктайт. Алсак окумуштуу: “Байыркы кыргыз тилинин жазма өлгөүлөрү катарында Енисейлик эстеликтерди көрсөтүүгө болот. Азыркы кыргыз тили менен Енисей боюндагы ташка жазылып калган жазуулардын ортосунда бир жарым миң жылга жакын убакыт өткөн. Мынчалык узак мезгилдин өткөндүгүн карабастан, енисейлик доордогу кыргыз тили менен азыркы кыргыз тилинин ортосунда окшоштук аз эмес. Мисалы, эстеликте учураган уңгу этиштердин, ат атоочтордун, зат атоочтордун, сын атоочтордун, сан атоочтордун ж. б. уңгу сөздөрдүн баары тең дээрлик азыркы кыргыз тилинде сакталуу менен катар көндүлөк речтин активдүү сөздөгү тизме, сөз жасоонун өнөмдүү элементтеринен болуп саналат. Фонемалык система да, эгерде

көндүмдүр жана жөнөкөй өндүрлөр системасын ала турган болсок, негизинен ушул көнгө өзгөрүшсөз сакталып келаткандыгын көрбөз” /1/.

А.Н.Бернштам Чүй каналынын курулушунда жана ар тараптуу жөргөзүлгөн казууларда табылган археологиялык эстеликтердин кыргыз элинин тарыхында кайталангыс орду бар экендигин аныктоо менен биргеликте эле түрк урууларынын социалдык орду Чүй чөлкөмүндө өзгөчө болгондугун көрсөттү. Окумуштуу тарабынан жазылган тексти түрк тилинде экендигине шек санабайт жана ал текстин согдулардын ариптик системасында аткарылган деп эсептейт. Бул жобону өз изилдөөлөрүндө Н.Жапаров жана К.Конкобаевдер негизги далил катарында таянышкан. Алсак, А.Н.Бернштам өз пикирин мындайча билдирет: “В Чуйской долине существует тюркское и согдийское население. Их совместное здесь обитание еще для конца IX в. отметил Махмуд Кашгарский который указывал, что тюрки ассимилируют согдийцев. Прекрасной иллюстрацией такого синтеза являются находки (Красная речка) хумов с надписями, написанными согдийской вязью с явными тюркскими словами» /3/.

И.А.Батмановдун мындай илимий-лингвистикалык тыянагын колдоо менен Сибирдеги тилдер боюнча белгилүү адис А.П.Дульзон согдулар менен түрк урууларынын ортосундагы социалдык жана тилдик байланышты чагылдырган топонимдер, Түштүк Сибирдин аймагында арбын экендигине токтолгон. Ал: «На юге Сибири, главным образом в полосе лесостепи, сохранилась группа топонимов, представляющих интерес для исследования языкового субстрата. Мы имеем в виду те топонимы, в состав которых входят компоненты: об, ман и тари» /5/.

Чүй чөлкөмү, ареалдык, топографиялык өкөттөн алып караганыбызда, көп кылымдар бою башка тилде сөйлөгөн элдер жана мамлекеттер менен чек аралаш жайланышып, көптөгөн тарыхый маанилүү окуялардын көбүсө болгон. Мындай тарыхый-географиялык жагдай Чүй чөлкөмү өз учурунда кыргыз урууларынын тарыхый жактан өнөктөш болгон элдер менен маданий, экономикалык жана тилдик жактан стабилдүү алакада болушуна объективдүү шарт жараткан. Бирок аталган аймактын негизги топонимиялык чордонун кыргыз тилине тиешелүү болгон топонимдер төзө тургандыгын унутпашыбыз керек.

Чүй өрөөнү азыркы көнгө чейин тарыхчыларды, географтарды жана тилчилерди көкөлүн буруп, көптөгөн археологиялык табылгалардын мекени болуп келген. Чүй боорунан кездешкен археологиялык табылгалар азыркы көндө да кыргыз элинин жана анын тилин мыйзам ченемдүү тарыхын изилдөөдө орду толгус факты-материал болуу менен бирге, жалпы эле Борбордук Азиянын социалдык, саясий жана маданий турмушунда ордо болуп саналганын дагы бир жолу айгинелейт /4/.

В.В.Бартольд, А.Н. Бернштам Чүй өрөөнүнөн табылган археологиялык эстеликтерге таянуу менен аталган чөлкөмдө биздин эрага чейинки 2-1 кылымдарда жашоо болгондугун белгилешкен /2/. Ошондой эле көптөгөн археологиялык жана этнографиялык факты-материалдарга таянуу менен Кыргызстандын тарыхын изилдеген окумуштуулар азыркы Чүй чөлкөмү кыргыз урууларынын саясий жана социалдык турмушунун борбору болгондугун жана Кыргызстанды жердеген башка тилдүү уруулардын өнөгүүсүнө өбөлгө болгон деген божомолдоолорун ачыка чыгарышкан. Тарыхчылар В.П.Мокрынин жана В.М.Плоских өз изилдөөлөрүндө Чүй аймагы кыргыз урууларынын төпкөлтө мекени болгон деген пикирин билдиришкен /7/. Мындай пикирди кыргыздын чыгаан окумуштуусу, белгилүү тилчи Б.М.Юнусалиев лингвистикалык материалдардын негизинде далилдеген.

Албетте, Чүй топонимиясы жалпы кыргыз топонимиясынын ажырагыс бөлүгү болуп саналгандыктан жалпы Кыргызстандын топонимиясы менен эриш-аркак өнөккөн десек жапылышпайбыз. Биздин изилдөөлөр көрсөткөндөй эле Чүй аймагынын топонимиясындагы байыркы катмар түрк катмары болуп эсептелинет. Ошондой эле Чүй топонимиясындагы эски түрк катмары көп кылымдар бою өнөгүү процессинде фонетикалык жактан гана өзгөрүүгө учурабастан, структуралык жактан да таанылгыс болуп өзгөргөндөгү байкалат. Албетте топонимдерди структуралык жактан

комплекттүү изилдүү учурунда алардын тыбыштык жактан кылдат талдоого алуу зарылчылыгы турат. Анткени фонетикалык жактан өзгөрүлгөн учураган топонимдер, биринчи кезекте, семантикалык жактан таанылгыс абалга келишет. Мындай маанилик жактан болгон тарыхый өзгөрүүлөр топонимдердин башка мааниге өткөсүн бирдин себепчи деп жыйынтык чыгарууга болот.

Илимий булактардын тизмеси

1. Абрамзон С.М. Киргизы и их этногенетические и историко-культурные связи. – Фрунзе, 1990. – 479 с.
2. Бартольд В.В. Избранные труды по истории кыргызов и Кыргызстана. – Б., 1996. – 608 с.
3. Бернштам А.Н. Избранные труды по археологии и истории кыргызов и Кыргызстана. – Б., 1997. – 560 с.
4. Валиханов Ч. Избранные произведения. – М., 1986. – 413 с.
5. Дульзон А.П. Древние топонимы Южной Сибири индоевропейского происхождения // Топонимика Востока (новые исследования). – М., 1964. – 228 с.
6. Исаев Д. Жер-суу аттарынын сыры. – Фрунзе, 1977.– 159 с.
7. Никонов В.А. Топонимика в историко-географической этнографии. – М., 1964. – 13 с.
8. Древнетюркский словарь. – Л., 1969. – 676 с.